

כפר תלמים

“טלי?” הקול הצרוד של אבא מקפיץ את טלי מהמטבח. היא מוציאה את הספינג’ המוכן אל המגש שליד הכיריים, מכבה את האש מתחת למחבת המבעבעת ורצה לאבא. לאחרונה הוא לא מרגיש כל כך טוב, משתעל יותר מדי. מאז תאונת העבודה שהייתה לו במטע הפלפלים המשפחתי שלהם - לא חזר לעצמו. הגב כואב, ההליכה כבדה, אבא טוען שגם הריכוז שלו כבר לא משהו.

“את יכולה להכין לי כוס תה?”

“בוודאי אבא, מיד.”

במטבח חולטת טלי עלי נענע במים רותחים. מכסה את הקנקן במכסה, בינתיים עד שהתה יהיה מוכן תגמור לטגן את הספינג’. ראש חודש היום, שתהיה לאבא ולאמא ארוחת בוקר חגיגית. אמא הייתה צריכה לגשת לקופת חולים ולא רצתה שאבא יישאר לבד.

מיד כשביקשה ממנה אמא שתישאר הבוקר עם אבא, עלה במוחה הרעיון. עד שאמא תחזור היא תספיק לערוך יפה את השולחן בצלחות ובמפיונים. אמא מכבדת מאוד את ראש חודש, וחשוב לה להכין משהו מיוחד לכבודו. היא בטח תשמח לראות שטלי הקדימה אותה.

המטבח מתמלא בניחוח המאפים הטריים. חברות שלה בבית הספר שבחיפה יושבות בכיתה בחולצה לבנה ושרות יחד את ההלל. בלי לרצות היא משפילה עיניים אל החולצה הסגולה שלה. שפתיה מתעקמות במורת רוח. אז מה? גם היא מכבדת את ראש חודש, מי אמר שצריך דווקא חולצה לבנה? ספינג' לאבא ולאמא זה אפילו יותר טוב. לא? והלל כבר אמרה קודם, עוד לפני שהכינה את הבצק.

מי המציא בכלל את הלימודים האלו? מי צריך ללמוד מתמטיקה וגאוגרפיה? הרבה יותר חשוב לדעת לנקות ולבשל. אז זהו, חברות שלה ילמדו היום להציב מספרים במערכת צירים, והיא תקטוף מהגינה שמאחורי הבית מלפפון ועגבנייה טריים ותקצוץ סלט דק דק לארוחת בוקר. אם יישאר לה זמן אולי תכין לימונים כבושים בצנצנת.

רק בערב, כשהיא בודקת את הילקוט שלה לקראת יום המחר, נזכרת במבחן בהיסטוריה. היא לא חברה טובה של שיעור היסטוריה. דווקא מעניין אותה לשמוע את הסיפורים של המורה על מה שהיה פעם, הבעיה שכל שבוע יש שיעור היסטוריה ביום שישי, ויום שישי הוא יום שהיא לא מרבה לבקר בו בבית הספר. בדרך כלל נשארת בבית לעזור לאמא לקראת שבת. מי החליט על הדבר המוזר הזה שקוראים לו לימודים ביום שישי? הם לא מבינים שם בבית הספר שביום שישי צריך להתכונן לשבת?!

אצלם בבית, כמעט בכל שבת יש אורחים. האחים והאחיות הנשואים שלה שמחים לבוא אליהם לכפר. גם הם אוהבים שבאים. אבא

תמיד אומר, "הדלת פתוחה לכל מי שבא". אז זהו, לפעמים באה שושנה עם חמשת הילדים שלה שיהיו בריאים, לפעמים מגיע יוסף עם ארבעת השובבים שלו, ויש גם את אילנה ושמחה ויונתן וברוך - "משפחה לתפארת", כמו שאבא אומר, אבל כשהם באים יש הרבה עבודה. ומה רוצות המורות, שהיא תשאיר את אמא עם כל העבודה ותלך לבית הספר?!

אז זהו, ביום שישי היא נשארת בדרך כלל בבית. מחר דווקא יום רביעי, אבל יש מבחן בהיסטוריה, והיא לא יכולה להתכונן אליו, כי בחצי מהשיעורים, אלו שהיו ביום שישי, לא השתתפה. אם היו לה חברות מהכיתה שגרות בכפר תלמים, הייתה הולכת אליהן לקחת מחברת ולהשלים את החומר. אולי אפילו הייתה משננת את החומר למבחן עם אחת מהן, אבל אין. בכיתה שלה אין אף בת מהכפר. רק היא נוסעת כל יום בהסעה המיוחדת לבית הספר שבחיפה. כולן מפונקות, גרות ברחוב שליד בית הספר, אז פלא שהן מגיעות תמיד בזמן? נראה אותן מיטלטלות במיניבוס מקרטע לבית הספר! נראה אם היו באות! היא תסביר לאמא שאין טעם שתלך מחר לבית הספר. עדיף שתישאר בבית, חבל שסתם תתבטל בשעתיים של המבחן בהיסטוריה, והיא גם עלולה להסתבך עם המורה שתכעס למה לא התכוננה למבחן. עדיף לא לבוא ודי. במקום זה תתחיל לגהץ מצעים לאורחים של שבת, בכל זאת יום רביעי, שבת מתקרבת. ביום חמישי כבר תלך לבית הספר.

ביום חמישי בבוקר היא משכימה. היא צריכה ללכת לבית הספר, אין ברירה. כבר יומיים לא הגיעה. אחר כך המורה גוערת ושולחת אותה למנהלת, היא לא רוצה להסתבך.

בשבע ורבע היא כבר מאורגנת, לבושה בתלבושת, המערכת בילקוט והכל מסודר. בשבע וחצי יוצאת אל ההסעה. יש לה חמש דקות של הליכה עד למכולת של שלום, שם היא צריכה לחכות להסעה,

שמגיעה בשבע וארבעים. יופי, טוב שיצאה בזמן. היא הולכת בנחת, היום בעזרת השם תספיק את ההסעה ותגיע ללימודים כמו כולן.

היא לא אשמה! זו ממש לא אשמתה! מה אפשר לעשות שבדיוק כשהיא עוברת ליד הבית של מזוז היא רואה את מיה, העיזה הלבנה שלהם, חומקת בעד השער הישר אל גינת הירק של מזל טרבלסי? מה היא יכולה לעשות?! מי כמוה יודעת כמה שומרת ומטפחת מזל כל עשב ועלעל בגינה? מדי פעם היא מגיעה לעזור לה לנכש את העשבים. טלי חייבת לתפוס את מיה העיזה, להוליך אותה חזרה למכלאה, ולסגור היטב את השער. כל זה לוקח זמן, מיה לא מתלהבת לחזור למכלאה, וטלי צריכה לנקוט את כל אמצעי השכנוע שהיא מכירה: היא טופחת על עורפה, מחליקה על הצמר שלה ומכוונת אותה הביתה. גברת מזוז מברכת אותה מכל הלב, אבל את ההסעה של היום היא מפסידה.

אם לא שמגיעים אליהם הרבה אורחים השבת, אולי הייתה בכל זאת נוסעת מחר לבית הספר, על אף שזה יום שישי. אבל בדיוק השבת מתארחות אצלם גם אילנה וגם שמחה עם המשפחות הברוכות שלהן, כן ירבו. גם משה ואברהם, האחים הבחורים שלה, מגיעים מהישיבה לשבת חופשית. בקיצור, הרבה עבודה. לא נורא ביום ראשון מתחיל שבוע חדש, והיא תלך לבית הספר כמו תלמידה טובה.